

6 Δεκέμβρη

Νώντας Σκυφτούλης

Πέρασαν 10 χρόνια από τον Δεκέμβρη του '08 και η προοπτική που άνοιξε δεν έχει κλείσει ακόμη. Ήταν χωρίς αμφιβολία η μεγαλύτερη και ουσιαστικότερη εξέγερση από τη μεταπολίτευση ενταγμένη στη χορεία των εξεγέρσεων που βλέπουμε και θα βλέπουμε στο μέλλον.

Ανήκει επίσης στο χώρο του ανείπωτου διότι ναι μεν μπορεί να ισχυριστούμε ότι ήταν μια αντιεξουσιαστική εξέγερση, ανέτρεψε όμως όλα τα χαρακτηριστικά μιας κανονικής αντιεξουσίας ή ενός κανονικού κινήματος που οργανώνει το νοικοκυριό του με τους συγκεκριμένους έως τότε προβλέψιμους και προσδοκώμενους ρόλους.

Η κανονικότητα δεν επανήλθε παρά τις προσευχές των κανονικών κινηματικών διότι ήδη πριν από τον Δεκέμβρη είχε διαταραχτεί. **Ο Δεκέμβρης με εμφατικό τρόπο έκανε ορατό το σπάσιμο της κανονικότητας όπως επίσης επιβεβαίωσε και τη διάλυση του κοινωνικού δεσμού.**

Για καλή μας τύχη η μεγαλειώδης παρέμβαση των μαθητών τότε ήταν αυτή που έδωσε πολιτικά χαρακτηριστικά στην εξέγερση αλλά και η συμβολή των πολιτικών κυρίως αντιεξουσιαστικών αλλά και αριστερών ομαδοποιήσεων. Αυτό όμως δεν ήταν δυνατόν να αποκρύψει την ήδη υποβόσκουσα διάρρηξη του κοινωνικού δεσμού την εξατομίκευση αλλά και τον τεμαχισμό που είχε υποστεί το άτομο χρόνια τώρα γαλουχημένο στον καπιταλιστικό μηδενισμό.

Το υποκείμενο της εξέγερσης (οι μαθητές από τα βόρεια και δυτικά προάστια, οι μαθητές από Λάρισα, Βόλο, Καστοριά και αλλού, οι πολίτες της αττικής, οι φοιτητές των Ιωαννίνων, της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, οι εργαζόμενοι των 700 ευρώ, οι προαστιακοί από οθωμανικά και βοτανικό, οι τσιγγάνοι από το Ζαφείρι οι «επαναπατρισθέντες» από το Μενίδι και από το κέντρο, οι μετανάστες Σωκράτους – Γερανίου, οι απολυμένοι) με

αυτά τα χαρακτηριστικά, δεν ήταν δυνατόν να το διαχειριστεί κανένας φορέας που είχε έστω και μια σταγόνα παραδοσιακού φαντασιακού στα όπλα της κριτικής του.

Αυτά τα χαρακτηριστικά τα πολιτικά τα κοινωνικά που ο Δεκέμβρης διατύπωσε παραμένουν σαν ερωτήματα ακόμη και σήμερα και γι' αυτό μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι ήταν ένα μεγάλο Συμβάν. Μα και το Σύνταγμα όχι μόνο δεν ανέτρεψε τον Δεκέμβρη αλλά ήρθε να τον επιβεβαιώσει. Κανένας νέος όρος για νέους κοινωνικούς δεσμούς δεν παράχθηκε ούτε στο Σύνταγμα και καμιά συντακτικότητα ως όφειλε από το όνομα του.

Στο πολιτικό η κρίση εκπροσώπησης και ενσωμάτωσης που εντοπίστηκε τον Δεκέμβρη έκανε την εμφάνισή του και εγκαταστάθηκε πλέον μονίμως στον δημόσιο χώρο. Και αυτό το λέμε για όλους. Είτε γι' αυτούς που ονειρεύονται να γίνουν οι τράκτορες των διάφορων υποκειμένων διαμέσου της ιεραρχίας είτε διαμέσου της αντιιεραρχίας και εδώ βρίσκεται ο γνήσιος και «αθειστικός» και ανείπωτος χαρακτήρας του Δεκέμβρη. Και στο παρακάτω.

Το κράτος σαν επικυρίαρχη θέσμιση αμφισβητήθηκε στον πυρήνα του. Το να του παρέχουμε όλα μας τα δικαιώματα προκειμένου να διατηρήσει την ασφάλειά μας όπως αναφέρει ο Χόμπς αυτός ο θεμελιωτής του νεωτερικού κράτους δεν μας βγάζει από τη φυσική κατάσταση αλλά μας βάζει πιο βαθιά στη βαρβαρότητα και στη θανατοπολιτική.

Η κριτική στο κράτος και στην εξουσία που άρχισε τον Δεκέμβρη του '08 συνοδεύτηκε με έναν νέο αντικαπιταλιστικό διαφωτισμό που στον τομέα του δικαιωματοσμού δεν πέρασε καθόλου απαρατήρητος. Όλα εξακολουθούν να είναι ανοικτά και όταν λέμε όλα εννοούμε όλα.

Το ερώτημα που έβαλε ο Δεκέμβρης αν δεν απαντηθεί από εμάς θα απαντηθεί από τους άλλους και αυτό γιατί ο Δεκέμβρης δεν ανήκει σε κανέναν.

Αυτό το λέμε και το ξαναλέμε αλλά μάλλον δεν έχει γίνει

κατανοητό. Τα δυσδιάκριτα Γιλέκα στη Γαλλία που διαδέχθηκαν τα Προαστικά υποδηλώνουν ότι οι μητροπολιτικές εξεγέρσεις που έκαναν και κάνουν την εμφάνιση τους δεν έχουν γνωστό πρόσημο και προσανατολισμό.

Κι αν στην Ελλάδα ήμασταν τυχεροί τον Δεκέμβρη λόγω του τότε ισχυρού αντιεξουσιαστικού κινήματος αν δεν αναδιατάξουμε και δεν ανανεώσουμε το πρόταγμά μας μην μας εκπλήξει ένας Δεκέμβρης της Άκρας Δεξιάς. Είπαμε ο Δεκέμβρης δεν ανήκει σε κανέναν.

Αυτή η συμμαχία της προσβεβλημένης αξιοπρέπειας, αυτός ο στρατός της οργανωμένης αντιπειθαρχίας έκαψε τον κόσμο του καταναλωτισμού, των αστυνομικών τμημάτων, του χρήματος. Η εξέγερση των αποκάτω είναι το υποκείμενο των μελλοντικών αναστατώσεων που ήδη μέρος τους είδαμε στα Προσεχώς. Και αυτό δεν είναι ένα εύκολο υποκείμενο για «φοιτητές επαναστάσεων».

Διαρκής στοχασμός, αυτοστοχασμός και χαιρετισμούς σε όσους ήταν στην περίφημη κατάληψη της Νομικής που οδηγούσε κάθε μέρα χιλιάδες και δεκάδες χιλιάδες στους δρόμους της Αθήνας.